Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 93 (5527)

Miercuri 14 februarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Ediția jubiliară A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

DE LA TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI

● Un omagiu eroilor necunoscuți ai Olimpiadei ● Faceți cunoștință cu „campioana zig-zagului" ● Danzer – Schwartz – Pera, la diferențe minime ● Tragi-comedia descalificărilor la săniuțe ● Turneele de hochei ● Clasamentele la zi

ÎN PAGINA A IV-A

Erhard Keller (R. F. a Germaniei), unul din marii favoriți ai probei de 500 m

IN-Bild

„Inelul de gheață" își așteaptă campionii

Politicoși și amabili, așa cum se cuvine să fie orice sportiv, alergătorii pe gheață au lăsat întîietate pe inelul de viteză din parcul „Paul Mistral" colegelor lor de specialitate, patinatoarele. Acum este rîndul lor să intre pe pista lucie, pentru a desemna pe campionii olimpici de patinaj viteză.

Este una din competițiile cele mai interesante, mai echilibrate și mai deschise surprizelor, din cîte au stat sub semnul celor 5 cercuri, la actuala ediție.

În primul rînd, cu justificat interes este așteptată reintrarea olandezilor — în frunte cu Cornelius „Kees" Verkerk, Ard Schenk și Peter Nottet — marii învinși ai recentelor campionate europene de la Oslo. Cel puțin Verkerk este decis să-și ia revanșa, după cum a arătat ultimul test preolimpic de la Davos, unde actualul campion mondial s-a clasat primul la multiation. Redutabili, ca totdeauna, se prezintă nordicii. Capul lor de coloană este norvegianul Fred Anton Maier, noul campion al Europei, secondat îndeaproape de compatriotul său Svein-Erik Stiansen, penultimul performer mondial al multiatlonului (acum în posesia vest-germanului G Traub). Dar nu este de neglijat suedezul Johny Nilsson, cel care împlinește la Grenoble 25 de ani și aniversează 5 ani de

cînd a cucerit primul său titlu mondial.

În fine, performanțele pot veni și de la reprezentanții U.R.S.S., care au deplasat un lot impresionant de concurenți la toate cele patru probe din program (500 m, 1500 m, 5000 m, 10 000 m). Cităm pe „veteranul" Evgheni Grișin — de patru ori campion olimpic — Ants Antson, fost și el cîștigător la Innsbruck, Anatoli Lepeșkin, Valeri Muratov, Valeri Kaplan, Boris Guliaev.

TOINI GUSTAFSSON campioană absolută a fondului feminin

În așteptarea titlului neoficial de „Miss Olimpiada", excelenta fondistă suedeză Toini Gustafsson a mai cucerit unul, înscris însă pe foile de arbitraj, cel de campioană și în cursa de 5 km. A fost, în multe privințe, antiteza victoriei sale de la 10 km. Aci, deși talonată destul de aproape de sovietica Kulakova pe lista celor mai buni timpi, Gustafsson a părut net detașată ca stil și siguranță, terminînd proba foarte decontractată, proaspătă. O adevărată minune a naturii...

Prin această a doua victorie olimpică, Toini Gustafsson egalează performanța Klavdiei Boiarskih, care-și înscrisese și ea de două ori numele pe lista campioanelor de la Innsbruck. Schioarele sovietice au fost principalele adversare ale învingătoarei. Ele au urcat pe următoarele două trepte ale podiumului de premiere. Campioana mondială Alevtina Kolcina trebuie să se mulțumească doar cu locul trei, la mai bine de 3 secunde de cîștigătoarea cursei. De remarcat că celelalte două medaliate de la 10 km, norvegiencle Berit Moerdre și Inger Aufles, termină acum pe locuri în pluton.

S-a mers tare, pe o pistă înghețată (—6 grade), uneori luminată de soarele ivit dintre nori, care n-a influențat, totuși, negativ coeficientul de alunecare al zăpezii de la Autrans.

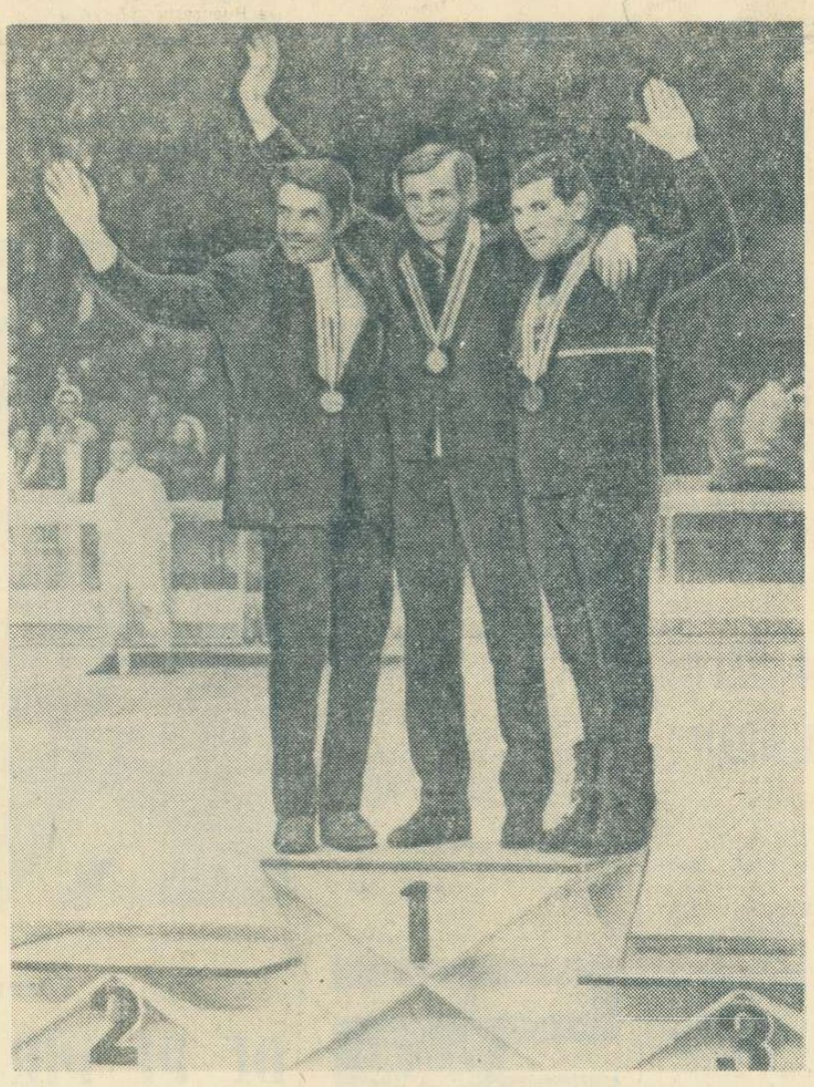

Porțile slalomului uriaș au rămas în urmă. Cei mai rapizi, cei mai dibaci dintre adversarii lor își savurează succesul. Dublul medaliat cu aur, Jean-Claude Killy (centru), împreună cu următorii clasați, Willy Favre și Heini Messner, salută publicul care îi aclamă

Telefoto — U.P.I. Agerpres

CURSA DESCALIFICĂRILOR ȘI A TRIUMFULUI MARIELLEI

Pasionantă, trepidantă, cu surprize pe parcurs, iată cîteva din caracteristicile probei feminine de slalom special, desfășurată, în prezența unui public cifrat la cîteva mii de persoane, în splendida stațiune Chamrousse.

După prima manșă tabela electronică ilustra o ierarhie cu totul neobișnuită în schiul alpin: în primele 6 locuri se aflau 4 reprezentante ale S.U.A. și doar cîte una ale Franței și Canadei, Austria fiind total absentă. De fapt însă doar una dintre americance conta în clasament (Judy Nagel, tînăra de 16 ani, înregistrată cu cel mai bun timp), celelalte trei (Allen, Fortna, Cutter) fiind descalificate de arbitri pentru scăparea unor porți.

În manșa a doua, Nagel a suportat și ea neșansa compatrioatelor sale, astfel că în lupta pentru titlu au rămas doar Marielle Goitschel și Nancy Greene. Într-un ritm de cursă masculină, Goitschel luptă cu disperare pentru fiecare sutime de secundă și obține 45,59. După ea, talentata Greene manifestă mai puțină forță, dar are mai multă cursivitate și realizează cel mai bun timp în manșă: 44,70, insuficient însă pentru cucerirea titlului olimpic care revine Mariellei Goitschel, evident hotărîtă să se reabiliteze după eșecul suferit la coborîre.

Marea surpriză a fost produsă de austriece. Pentru prima dată în istoria schiului alpin, Austria nu are nici o reprezentantă în primele șase locuri la slalom special. Azi, la Chamrousse, Gertrude Gabl a abandonat în masa I, iar Olga Pall, Brigitte Seywald și Bernadette Rauter au ocupat locuri modeste față de prestigiul schiului austriac, a cărui criză devine tot mai evidentă. Cu totul remarcabilă este performanța englezoaicei Gina Hathorn (locul IV) care cu cîțiva ani în urmă, la un concurs desfășurat la Poiana Brașovului, se lupta de la egal cu junioarele noastre. Comentariile sînt de prisos...

Cîteva date tehnice despre cursă: pista a măsurat 425 m, cu o diferență de nivel de 156 m. Prima manșă (marcată de austriacul H. Gamon) a avut 56 de porți, iar a doua (marcată de francezul C. Béranger) a avut 57 de porți. În ambele manșe au coborît ca deschizătoare Christine Goitschel-Béranger (campioană olimpică la slalom special în 1964) și Christl Haas (campioană olimpică la coborîre în 1964). Au luat startul 49 de concurente, dintre care au încheiat cursa 31; 6 au abandonat, 12 au fost descalificate.

PROGRAMUL ZILEI

Bărbați, 4x10 km	Autrans ora 9	Norvegia, U.R.S.S., Suedia	Ora 9.15
Bărbați, 500 m	Inelul de gheață ora 11—12,30	Gray (S.U.A.), Keller (R.F.G.), Lepeșkin (U.R.S.S.)	
Bărbați, figuri impuse	Stade de glace ora 8,30—16	Danzer, Schwartz (Austria), Wood (S.U.A.)	
Perechi, figuri libere	Stade de glace ora 21—24	Belousova — Protopopov (U.R.S.S.), Juk—Gorelik (U.R.S.S.), Kauffmann — Kauffmann (S.U.A.)	Ora 23.10
Bărbați, slalom special, eliminatoriu	Chamrousse ora 13—15,30	Killy, Périllat (Franța), Huber (Austria)	
Grupa A R.D.G. — Finlanda Grupa B România — Norvegia	Stade de glace ora 17 Patin. Municipal ora 21,30	Finlanda România	

ORA HOCHEIULUI

În clipa cînd aceste rînduri vor ajunge sub ochii cititorilor, hocheiul va fi cunoscut la Grenoble una din primele sale zile de adevărată sărbătoare, pentru că, la acea oră, fără a subestima celelalte competiții din programul încă neepuizat al Jocurilor, sportul cu crosă și puc va deține fără contracandidat capul de afiș pînă la încheierea totală a marii reuniuni polisportive din Franța. Acest joc, de departe cel mai dinamic și spectaculos dintre toate sporturile de echipă, presupune viteză de deplasare și acțiune, manevrarea crosei cu îndemînare, forță și subtilitate atît în patinaj cît și în conducerea și expedierea pucului spre poartă, fiecare acțiune trebuind să se încheie cu pase și șuturi în scopul marcării de goluri.

Această disciplină sportivă este printre puținele care nu s-au născut în Europa, ci a fost importată, acordarea ei cu gustul și temperamentul continentului nostru făcîndu-se în ciuda insuccesele catastrofale ale începutului (reamintim că în urmă cu 40 de ani Canada învingea Cehoslovacia cu 30—0, pe Suedia cu 22—0 și pe Elveția cu 33—0). Origina hocheiului este încă disputată și insuficient lămurită. Indienii din Ontario foloseau în jocul lor bastoane îndoite la capăt dar canadienii își revendică paternitatea întrucît în noaptea de Crăciun a anului 1855, ostași ai lui Royal Canadian Riffles, împărțiți în două grupe, și-ar fi disputat, se pare, primul meci de hochei, soldat cu mulți răniți. Din 1875, de cînd au început să-l practice studenții de la Universitatea McGill, el a început să aibă reguli mai stricte.

Este însă cert că hocheiul aparține noului continent. Dar acest sport s-a adaptat condițiilor pe care i le-a oferit Europa, deși regulile sale sînt aceleași ca și în Canada, unde el reprezintă sportul național al acestei țări, fapt care poate explica în mare măsură nu numai răspîndirea sa acolo, ci și profesionalizarea lui. Dezvoltîndu-se pe alte baze, hocheiul practicat cu fervoare în Suedia, Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Polonia, Republica Democrată Germană, Finlanda, Elveția (și acum, în urmă, în Iugoslavia, Africa de Sud, Australia și Japonia) a început să capete calitate depășindu-l pe cel canadian nu o singură dată. Acest fapt i-a determinat pe responsabilii hocheiului de dincolo de Ocean să renunțe la ignorarea fraților mai tineri din Europa și, din 1964, să recurgă la echipe naționale care să reprezinte la cea mai înaltă valoare sportul național al țării arțarilor.

În prezent, rivalitățile sînt deschise între mai multe formații, printre care Uniunea Sovietică, Suedia, Canada și Cehoslovacia. În ceea ce ne privește, ora hocheiului ne găsește în afara disputei pentru primul loc al grupei B, la care speram și la care aveam dreptul, mai ales în absența echipelor Poloniei, retrasă din turneu chiar înainte de inaugurarea lui, și acelei a Republicii Federale a Germaniei, calificată într-o grupă superioară. Este pentru noi o oră tristă, fiindcă echipa aflată aci, crescută în seră din cauza absenței unei baze materiale necesare obținerii calității, îmbătrînită și obosită, a ajuns, după părerea noastră, încă de acum un an, de la Viena, să-și fi exprimat valoarea maximă pe care nu o mai poate repeta. Acesta este adevărul și el trebuie consemnat ca atare. Peste numai doi ani, în 1970, vom găzdui, după cum ați aflat, desigur, din ziarul nostru, un dublu campionat mondial, al seriilor B și C, unul dintre ele, probabil, într-o stațiune de munte, poate Poiana Brașov. Doi ani pentru pregătirea unei echipe noi, de aceeași valoare, reprezintă un termen prea scurt. Dar același interval de timp este uriaș pentru a susține popularizarea mai largă, nu numai în București, a sportului cu crosa și pucul. Un campionat al lumii, fie chiar și al unor serii secundare, poate însemna un reviriment fericit. Se pare că o demonstrație de acest gen ne-au făcut-o actualele Jocuri Olimpice de la Grenoble, care au răscolit ambiții nesfîrșite, dar și rezerve materiale ale țării gazdă pentru discipline mai puțin populare ca bobul, hocheiul, săniuțele, probele nordice, săriturile de la trambulină. Hocheiul trăiește acum la Jocurile Olimpice ora de foc a unei meritate popularități mondiale. Regretînd că nu participăm la ea, să nu lăsăm să treacă acea oră care ne-a fost destinată nouă peste doi ani. Să muncim pentru a o trăi intens, util și sărbătorește.

Emanuel VALERIU

Grenoble, 13 februarie

Derrière la façade...

Pasionantul duel din probele alpine de schi dintre concurenții francezi și cei austrieci continuă și este urmărit, aci la Grenoble, cu mult interes. Zilnic, paginile marilor cotidiene franceze inserează interviuri și comentarii pe această temă, despre care se poate spune că este, într-adevăr, la ordinea zilei. Pînă în clipa în care așternem aceste rînduri pe hîrtie, adică în ziua în care se desfășoară proba de slalom special femei, scorul în disputa schiorilor francezi și austrieci este favorabil reprezentanților țării gazdă. Cele două victorii ale lui Jean-Claude Killy, omul cel mai căutat de gazetari și de amatorii de autografe, locurile secunde ocupate de Guy Périllat și de Isabelle Mir (sau așa cum o alintă toți francezii „Mirabelle") au dat școlii franceze de schi un serios avans asupra celei austriece.

Am fost printre cei cîțiva gazetari care au avut prilejul să poarte o discuție cu principalii realizatori ai acestor succese. Și cînd vorbim de succese, considerăm necesar să amintim cititorilor noștri că schiorii francezi nu sînt o surpriză la aceste Jocuri Olimpice și că victoriile lor de la Innsbruck și, mai ales, de la campionatele mondiale de la Portillo au situat Franța pe locul întîi în ierarhia schiului alpin mondial. La Grenoble este vorba doar de o confirmare, cu atît mai tonică pentru înfocații iubitori ai acestui sport din Franța, cu cît reprezentanții lor nu au strălucit de loc în sezonul premergător Jocurilor Olimpice.

Acesta este și motivul pentru care, în seara cînd discutam cu HONORÉ BONNET, directorul tehnic al echipei Franței, și cu RENÉ SULPICE, antrenorul lotului masculin, cîteva clipe după fastuoasa și entuziasta premiere a lui Jean-Claude Killy, ei erau foarte fericiți.

— *In sfîrșit, Jocurile au început și au început bine*, a exclamat René Sulpice luîndu-l afectuos de braț pe bătrînul Honcré Bonnet. Acesta din urmă este socotit drept principalul realizator al suitei de victorii înscrise în cartea de aur a schiului francez în ultimii ani. Un om mărunt, care a avut un infarct cardiac, cu o față brăzdată de cute, un om sever, adept al unei discipline de fier. El l-a descoperit pe Killy cînd acesta avea doar 14 ani, intuind marile lui calități.

— *Jean-Claude* — ne mărturisește Bonnet — *a dovedit de la prima cursă că este un schior de geniu...*

— *Scuzați*, întrerupe un gazetar francez, *ce înseamnă geniu la schi?*

— *Cum să vă spun... Este greu de explicat în cîteva cuvinte experiența mea de o viață întreagă în prospectarea și șlefuirea geniilor în schi. Totuși, să încerc. Imaginați-vă că într-o școală există zeci de elevi care își fac temele cu conștiinciozitate, care dau răspunsuri corecte ca în carte. Și sînt cîțiva, foarte puțini, care fac greșeli de ortografie, socotesc mai greu, dar uneori răspund scînteietor. Este scînteia de geniu. La fel și în schi. La primul concurs, cînd l-am văzut pe Killy, acesta a făcut zeci de greșeli. Ceilalți antrenori au rîs. Și eu am zîmbit la început. Dar apoi a*

(Continuare în pag. a 4 a)